

POCHUTNAWAĆ (4) *vb impf*

o jasne; w *inf* pierwsze a jasne, w pozostałych formach pochylone; końcowe a jasne.

inf pochutnawać (1). ◊ *praes* 1 sg pochutnawâłm (2). ◊ [3 sg pochutnawâ.] ◊ *imp* 2 sg pochutnawâj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów) s.v. *pochutniwać*.

1. *Okazywać ruchami zadowolenie; gesticulari, gestire Mącz [kim, czym] (4) : [Pochutnawam/ gestio, gesticulor. Volck Rrr2].*

Zwrot: »pochutnawać sobą« (3): Kiedy chodziłz łobą pochutnaway/ W pokorze fie nigdy nie vznakaway *BielKom* F4; *Mącz* 144d, 145a; [Mnich moy/ iákoby rzecz krotofilną powiedał/ Począł być wesoł/ począł łobą pochutnawâć/ iął fie śmiać *ErazmJęzyk* Ff8v].

Szereg: »pochutnawać a poruchawać ramiony« (1): Agere gestum humeris, Pochutnawâć á poruchawâć râmiony. *Mącz* 144d.

2. [*Pobudzać, zachęcać [czemu (żywotne)]:* y ták onego hetmáná podwiódł flowy śwemi/ ále ináčzey iáko dobrego koniá ktoryby był z miáltá Arkádeyfkiego Elis/ gdy mu pochutnawa wołiąc nań/ á on choć ieffcže v ftáynie wrotá zâwârte/ iednák fyw bełtwi/ á do drzwi fyw ma/ iákoby łobie łam otworzić miał *LorichKosz* 43v (*Linde błędnie: pochutniwać*).]

Synonimy: 1. poruchawać; 2. pobudzać.

Formacja współrzeczna: pochutnywać.

Cf **POCHUTNAWANIE**